761/06

Den 4. december 2006 blev i sag nr. 68.564:

xxxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xxxx xxx
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde.

Det fremgår af skadeanmeldelsen, at klageren den 6/8 2003 kom til skade med sit knæ ved et fald. Skaden skete i forbindelse med, at klageren skulle stige op på en herrecykel. Af begyndelsesattesten udfyldt af klagerens læge B.R.C. fremgår, at klageren herved forvred sit venstre knæ.

Selskabet har til brug for vurderingen af klagerens varige mén bl.a. indhentet ortopædkirurgisk speciallægeerklæring. Af erklæringen, der er udfærdiget den 1/12 2004 af overlæge K.H.J. fremgår bl.a.:

"**Klager**:

Der er ømhed og subluksationsfornemmelse ved trappegang og når hun cykler i højere gear. Kan ikke gå i hug og kan ikke løbe, samt ikke sove på maven, idet der kommer smerter og glidningsfornemmelse omkr. patella. Har klikken under knæskallen ved f.eks. at træde en kobling ned. Der er nedsat kraft over knæleddet og nedsat løfteevne. Herudover klager hun over belastningssmerter og ømhed i ve. hæl.

2. 68.564

Objektivt:
Sundt naturligt udseende sv. til alderen. Afgiver relevante og præcise oplysninger. Gangen er naturlig. Af- og påklædning og op og ned ad lejet klares uden problemer. Benene er lige lange, bækkenet står lige. FGA: 0.

Columna: er med normale krumninger og bevægeudslag inkl. cervical columna.

Overekstr: Upåfaldende og ikke us. nærmere.

Underekstr: Der er 1 cm's mindre låromfang på beskadigede ve. side sammenlignet med højre.
Crusomfang er egale. Der er overalt normale neurovaskulære forhold.
Normale forhold omkr. bg. hofteled og bg. ankelled og fødder, bortset fra ømhed af fascia plantaris' incision på calcaneus på ve. side.

Venstre knæ: bevæges fra 0 til bløddelsanslag. Der er tydelig VMO-insuff. Patella er moderat lateral hypermobil. Der er retropatellar skurren og der er ømhed omkring hele patella. Ingen ledlinieømhed eller rotationsømhed. Knæleddet er ligamentært stabilt, bortset fra hypermobilitet. Q-vinkler inden for det normale. Begge hæle er i neutral position, går ikke med udaddrejede fødder.

Resumé:
Tidligere knærask, bortset fra generel hypermobilitet har pådraget sig en patellaluksation ved forholdsvis lille traume, da hun skulle stige op på en cykel d. 6.8.03.
Beh. konservativ, men pga. vedvarende gener senere operativt med lateral release, medial duplikatur og konstatering af en brusklæsion på laterale patellar ledfacet.
Optr. i privat fys. og tilstanden er stationær medio juni år 2004. Der er fortsat vastus medialis insuff. og hun er generet af ømhed og sublukationsfornemmelse, nedsat kraft. Kan ikke gå i hug og kan ikke løbe og sove på maven.

Objektivt findes retropatellar skurren, let lateral løs patella og VMO-insuff.

Konklusion:

Pt. er generelt hypermobil, hvilket giver en øget tendens til knæskalsluksationer. Har et relevant, men dog beskedent traume for at lux. sin patella.

Der er således delvis overensstemmelse imellem opståelsesmåde, klager og obj. fund.

Tilstanden er stationær og kan afgøres på det foreliggende. Der skønnes ikke at blive tale om erhvervsevnetab i forb. med nuv. knæskade. Der er derimod et mindre mén i form af klassiske følger efter knæskalsluksation og bruskskade i form af smerter, subluksationsfornemmelse og funktionsbegrænsning, som beskr. ovenfor.

På længere sigt chance for forbedring ved fortsat træning, men helt uden gener bliver pt. næppe."

Klageren har ikke accepteret selskabet afslag på ménerstatning, hvorfor hun har indbragt sagen for nævnet med følgende påstand:

"Jeg håber på méngrad på 5 % til betaling af udgifter i forbindelse med genoptræning af knæ. Jeg er fortsat i fysioterapeutisk behandling."

Til støtte for sin påstand har klageren anført:

"6.8.2003 forvrider jeg venstre knæ ved opstigning på min herrecykel på vej hjem fra arbejde som hjemmesygeplejerske. Venstre knæ går af led og jeg kan ikke støtte på benet. G. skadestue giver ROM split bandage på, indtil 12.9.03.

Herefter opstarter jeg fysioterapeutisk genoptræning. Da genoptræning mislykkes, opereres knæet i marts -04. Er sygemeldt fra 6.8.03, da jeg ikke kan varetage sygeplejen og fyres herfra 30.6.04. PGA af usikkerhed omkring fremtidig arbejdssituation søger jeg fleksjob grundet knæet.

Dette bevilges endeligt i aug. -04.

Jan. 2005 søger jeg erstatning for fysioterapibehandlinger gennem min ulykkesforsikring i Alm. Brand. I februar 2005 giver Alm. Brand afslag på 5 % méngrad, trods speciallægeerklæringens konklusion, der konstaterer et mindre mén og at jeg næppe bliver uden gener. Efter en klagesag får jeg igen afslag i maj 2005.

Derfor sender jeg nu sagen til Ankenævnet.
Jeg arbejder i dag i fleksjob, 20 timer, som konsultationssygeplejerske.
Jeg kan stadig ikke løbe ej heller cykle."

I selskabet svarskrivelse af 10/2 2006 har selskabet anført:

"**Begrundelse**

Det fremgår af speciallægeerklæringen, at kunden generelt er hypermobil, hvilket i sig selv giver øget tendens til knæskalslukationer (knæskallen går af led). Det fremgår videre, at der er tale om et beskedent traume, der har medført et mindre mén bestående af generende ømhed og subluksationsfornemmelse samt nedsat kraft.

Når vi herfra skal trække de gener, der alene kan tilskrives den forudbestående hypermobilitet, er der kun ømhed og nedsat kraft tilbage, hvilket efter vores lægers opfattelse ikke er tilstrækkeligt til at give 5 %.

Konklusion

På baggrund af de foreliggende oplysninger, finder vi ikke, at skaden har efterladt et selvstændigt varigt mén på 5 % eller mere. Derfor fastholder vi, at vi ikke kan tilbyde kunden erstatning efter skaden den 6. august 2003."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Nr. 2. Invaliditetserstatning**

(ménerstatning)

2.1.

Såfremt ulykkestilfælde har medført varig og ikke ubetydelig skade af medicinsk art, har forsikrede ret til erstatning. Den medicinske invaliditet skal fastsættes til mindst 5 % mén.

Erstatning for invaliditet betales ikke, såfremt méngraden fastsættes til mindre end 5 %,

...

Voldgift

Méngradens størrelse skal - hvis en af parterne forlanger det - fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter.

...

2.2.

En før ulykkestilfældet tilstedeværende invaliditet berettiger ikke til erstatning.

En bestående invaliditet kan derfor ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet ikke havde været til stede."

Nævnet udtaler:

Spørgsmål om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mindst 5 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen.

Henset hertil, og idet nævnet endvidere bemærker, at udgifter til fysioterapibehandling ikke er dækket af den tegnede forsikring, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann